

Henhold til Loven fældede Dom, kan han indstævnes for den faste Voldgiftsret og i Henhold til Lov Nr. 536 af 4. Oktober 1919 om den faste Voldgiftsret idømmes baade Straf og Bøde for sin Lovovertrædelse. Forslagsstillerne har anset det for rigtig, at den faste Voldgiftsret, som jo siden sin Nedsættelse har haft det Hvert at dømme om Brud paa Tariffaftaler, ogsaa bliver den, som kommer til at dømme om Overtrædelser af de Bestemmelser, som bliver truffet i Henhold til den Lov; der forhaabentlig bliver Resultatet af dette Forslag. Det vil have den store Fordel, at den Voldgiftsdomstol, som oprettes til Afgørelse af Arbejdsstridigheder, i intet Tilfælde bliver en Straffedomstol, idet Straffene vil blive idømt af den faste Voldgiftsret.

Endelig siger § 11, at Loven træder i Kraft straks og gælder indtil 1. April 1923, samt at Statsministeren skal drage Omsorg for dens nærmere Gennemførelse. Man vil have lagt Mærke til, at der i dette Lovforslag ikke, hvor der er Tale om Voldgiftsrettens Forbindelse med Administrationen, staar Indenrigsministeren, hvilket vel i en vis Forstand vilde have været det mest nærliggende, men Statsministeren. Dette er gjort for at vise, at denne Voldgiftsdomstol, som altsaa skal være en rent foreløbig Foranstaltning, stilles udenfor de almindelige varige sociale Foranstaltninger, som sorterer under Indenrigsministeriet, og faar en ren Undertagelsesstilling ved administrativt at knyttes til Statsministeriet.

Ved at indbringe dette Lovforslag mener Forslagsstillerne ikke at være bundet med Hensyn til deres Stilling til Spørgsmaalet om en Voldgiftsdomstol som en varig Foranstaltning, og Lovgivningsmagten i det hele behøver ikke at gaa videre end at tage Stilling til den Arbejdsstrid, som nu foreligger, og erkende Nødvendigheden af, at den maa bringes ud af Verden, erkende, at naar Forligsinstitutionen ikke kan bringe den ud af Verden, maa der træffes Lovgivningsforanstaltninger for at bringe den til Ophør. Vi kan ikke have denne Situation til at vare til Set. Hans Dag eller lignende; vort Samfunds økonomiske Stilling er saa svag, at vi ikke kan taale det, og Lovgivningsmagten kan derfor ikke afvise den Opgave at bringe denne Arbejdsstrid ud af Verden ved Lovgivningsforanstaltninger, hvis det ikke kan ske ved frivillige Foranstaltninger.

Men hvorledes nu end Regeringen og Rigsdagens Partier vil stille sig til dette Lovforslag, maa jeg bede om, at Sagen bliver underkastet en hurtig Behandling. Dette er jo ganske nødvendigt, hvis der af dette Lovforslag skal kunne fremgaa en Lov, som hindrer Lockoutens Udvidelse i den uhyre Grad, som er varslet til 1. April. Jeg ved vel, at Møningerne om et saadant Skridt er højst forskellige, og maaske er begge de stridende Parter imod, at Sagen løses paa denne Maade, men det maa de finde sig i, naar de ikke selv indenfor en rimelig Tid kan komme til en frivillig Overenskomst. Naar Organisationerne ikke evner det, end ikke ved Forligsinstitutionens Medhjælp, er det nødvendigt, at Lovgivningsmagten træder til og gør en Ende paa det. Jeg er ogsaa overbevist om, at i det Øjeblik dette Lovforslag blev gennemført og Voldgiftsdomstolen havde afsagt sin Dom, vilde baade Arbejdsgivere og Arbejdere uden at kny bøje sig derfor — det lærer Erfaringerne fra Norge.

Første Næstformand (K. M. Klausen):
Eksemplarer af det forelagte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov vedrørende Bølgforholdene.

Valgt blev: *Hagbart Berg, Jensen (Broby), J. Jacobsen, Kirk, Rudfeld, Simonsen, J. Chr. Jensen, Fr. Andersen, J. P. Larsen, Hauge, Johannes Lov, Lemvig-Müller, Mathilde Hauschultz, Niels Petersen og Heilesen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 191 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.

Valgt blev: *J. Jacobsen, Rudfeld, Anders Lebeck, Søren Qvist, J. C. A. Larsen, Bresemann, Bjerring, Hawrum, Helga Larsen, C. Jacobsen, Sven, Drachmann, Beedtz-Thott, Henningsen og Mads Larsen.*